

Tähesõbrad

PEEGLI LUMMUSES

LINDA CHAPMAN
ILLUSTREERINUD LUCY FLEMING

Kõigile mu lugejatele, kes usuvad
võlujõusse sama palju kui mina. – LC

Kimile. – LF

Originaali tiitel:

Linda Chapman

Star Friends Book 1: Mirror Magic

2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud.
Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud
reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või
milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Tõlkinud Triin Aimla-Laid

Toimetanud Evelin Piip

Korrektuuri lugenud Inna Viires

Text copyright © Linda Chapman, 2017

Illustrations copyright © Lucy Fleming, 2017

First published by Stripes Publishing in Great Britain in 2017

All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne.

Kirjastus ERSEN, 2019.

B05364419

ISBN 978-9949-82-432-8

Kõik kirjastuse Ersen raamatud ja
e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Tähesõbrad

PEEGLI LUMMUSES

LINDA CHAPMAN
ILLUSTREERINUD LUCY FLEMING

Inglise keelest tõlkinud Triin Aimla-Laid

ERSEN

Taevas oli must kui samet ja kõik säras tähetolmust – loomad, puud, niidud, jõed ja mäed. Need kõik sädelesid. See oli eriline öö ja suur hulk loomi oli kogunenud tähtedest kose alla, mis voolas põhjatusse järve. Õhk oli täis jutusuminat, kui nad ootasid tähtsa sündmuse algust.

Teistest eespool seisis kaheksa noort looma: rebane, saarmas, mäger, metskass, hirv, orav, raudkull ja unihäär. Orav lippas rebase juurde ja tõusis tagajalgadele, nii et tema helklev saba oli tema taga konksus nagu koma. „Raunik, nüüd kohe ongi käes aeg rännata inimeste maailma.“

„Ma ei suuda seda ära oodata,“ tunnistas rebane, elevusest koha peal ringe tehes ja indigosiniste silmade särades. „Sellest saab ime-line seiklus!“

Hirve kõrvad võbelesid ärevusest. „Kas teie kaks ei muretse siis sugugi? Mina küll muretsen.“

Metskass pööritas silmi. „Milline üllatus! Sina pelgad ju kõike, Loorjalg. Miks sa ei võiks parem koju jääda?“

Raunik vaatas pahaselt metskassi poole ja puudutas sõbralikult hirve nina. „Ära kuula teda. Sa oled vapper, Loorjalg, ma tean, et oled. Ja pealegi: me läheme ju kõik koos, vähemalt alguses. Küll kõik läheb hästi.“

Hirv Loorjalg nuhutas teda tänulikult.

Suur hõbedaste tiibadega öökull laskus vaikselt lagendikule. Kui ta kose kõrval puuoksal koha sisse võttis, jäid kõik loomad vakka. See oli hetk, mida nad olid oodanud.

„Tere tulemast, sõbrad!“ huikas öökull Jääger. „Taas kord on saabunud aeg saata rühm

täheloomi inimeste maailma. Igaüks neist peab leidma endale tähesõbra – lapse, kes usub imedesse.“

Jääger vaatas ümbritsevaid loomi ja jätkas kõnet. „Neile uutele tähesõpradele õpetatakse, kuidas kasutada võlujõudu, mis voolab meie ja nende maailma vahel, et teha heategusid ning tuua inimestele õnne ja rahu. Nagu teate, rändavad inimmaailma tavaliselt koos vaid paar-

kolm looma, aga täna võtavad selle rännaku ette teist koguni kaheksa.“ Kuulajate hulgas tekkis elevil pomin. Öökull tõstis tiiva.

„Seekord saadame teele rohkem loomi, kuna inimeste maailm on hädas. Aina vähem on neid, kes usuvad imedesse, mis tähendab, et üha vähem inimesi kasutab tähenõidust heategude tegemiseks ja see võlujõud, mis praegu meie ja inimmaailma vahel voogab, on nõrgenemas. Aga peale selle teeb meile muret veel üks asjaolu.“

Öökulli ilme oli tõsine. „Me tunneme, et keegi inimmaailmast kasutab musta maagiat, et teha inimestele halba ja tuua neile õnnetusi. Kui see tõesti nii on, ei tohi lasta sel jätkuda.“

Ta pöördus teistest eespool seisvate noorte loomade poole. „Teid kaheksakesi saadetakse kohta, kus keegi meie arvates musta maagiat kasutab – sinna, kus tähevõlujõud on kõige nõrgem. Te peate välja uurima, mis seal toimub, ja musta maagia kasutamisele lõpu tegema. Aga esmalt tuleb teil kõigil leida endale inimlaps, kellest saab teie tähesõber. Laps, kes on piisavalt hea

südamega, et kasutada võlujõudu heategudeks, ja piisavalt vapper, et astuda vastu neile, kes kasutavad musta maagiat. Kui kohtate last, kellest võiks saada teie tähesõber, rääkige temaga mõttes. Kui tema meeled on võlujõule avatud, kuuleb ta teid.“

„Aga, Jääger, milliseks muutume meie, kui me inimmaailma siseneme?“ küsis orav, hüpates Rauniku seljale. „Kas me ka seal särame ja sädeleme nagu praegu?“ ta lehvitas uljalt oma saba, nii et iga viimane kui karv lõi sädemeid.

Öökull raputas pead. „Ei, Pintselsaba. Te näete välja nagu päris tavalised loomad, välja arvatud teie sügavsinised silmad. Kuid erinevalt teistest loomadest suudate teie ilmuda ja kaduda nii, kuidas soovite.“

„Kas me leiame oma tähesõbrad ühest ja samast kohast?“ küsis saarmas.

„Seda ma ei usu,“ vastas Jääger. „Tänapäeval on väga harukordne kohata last, kes tõesti imedesse usuks, ja leida kaheksa sellist last ühest kohast oleks äärmiselt ebatõenäoline. Kui te ei

leia oma tähesõpra sealt, kuhu te saabute, rännake edasi. Valige targalt ja hoolikalt. Kui olete kord oma tähesõbra leidnud, jääte temaga kogu eluks kokku, teda juhatades ja aidates ja koos temaga musta maagia vastu võideldes.“

Metskass tõusis istukile. „Millal me teele asume?“

„Niipea kui soovite, Triibik,“ vastas öökull.
„Selleks peate lihtsalt kose tähesaju alla astuma.“

„Mina lähen esimesena,“ teatas Raunik.
„Nägemiseni!“ Ta sööstis Triibikust mööda, too sisises tema peale vihaselt. Erutatud haugatusega hüppas Raunik kose alla ja kadus sädemetepilve.

„On alles jultunud olevus!“ ütles metskass solvunult. Ta vehkis kõrgilt sabaga, kõndis kose juurde ja astus mõõduka sammuga otse tähtede keskele, kadudes sedamaid silmist. Loomade erutatud hääled valjenesid.

Üksteise järel järgnesid neile nüüd ka teised loomad, kuni viimasena vudis kose alla unihäär ja kadus.